

nogle knaster, som skal løses i de forhandlinger, der pågår i de her dage.

Vi ser også frem til de videre forhandlinger på kulturområdet. Og på forskningsområdet synes vi også, at der er fine takter fra regeringens side. Vi vil gerne være med til at løfte forskningen, både den almene og den strategiske. Her har vi i virkeligheden et område, som vi har fælles interesse i at få løftet i de kommende år, også med henblik på at styrke erhvervslivet, men ikke kun af den grund. Vi synes, det er vigtigt, at mange af de ting, der bliver tilrettelagt i de her år fra Folketingets side, ikke kun har erhvervsvinklen som den dominerende. Jeg synes, at der, når regeringen melder ud, det være sig på kulturområdet, men også på forskningsområdet, er en tendens til, at så står der erhvervsliv som overskrift på det hele. Det er selvfølgelig et vigtigt delelement, men der er altså også andre aspekter, der skal tilgodeses.

Til gengæld måtte vi desværre melde pas på folkeskoleområdet, hvor vi jo har meldt fra over for at deltage i de fortsatte forhandlinger. Hvis man ser på, hvad statsministeren sagde i sin tale i tirsdags på netop folkeskoleområdet, så må jeg sige, at så er det ikke så mærkeligt, at Kristeligt Folkeparti har måttet melde pas. Det skolesyn og den virkelighed, som fremgik af statsministerens tale, kan vi overhovedet ikke genfinde.

Kl. 17.35

Statsministeren sagde jo bl.a. de berømte ord: Hvad ikke alle kan lære, skal ingen lære. Og jeg spørger bare: Hvem siger det i dag? Hvem er det, der postulerer, at vi skal have en skole, hvor det, som ikke alle kan lære, skal ingen lære? Det er der jo ingen, der påstår i dag. Tværtimod har et bredt udsnit af Folketingets partier helt tilbage i 1993 vedtaget en folkeskolelov og i øvrigt indgået et forlig, som netop tog udgangspunkt i princippet om undervisningsdifferentiering, og at den enkelte elevs behov og niveau skulle imødeses gennem den undervisning, som eleverne blev mødt med.

Derfor mener jeg faktisk, at lige præcis det afsnit i statsministerens tale på det nærmeste var en hån mod alle aktørerne på folkeskoleområdet, specielt lærerne og forældrene og eleverne, men faktisk også mod de politikere, der tidligere har stået bag det folkeskoleforlig, som regeringen valgte at bryde i foråret, ja, også mod de politikere, som faktisk har forhandlet i mange timer i de seneste uger. Det synes jeg ærlig talt ikke statsministeren kan være bekendt på lige præcis det område.

Når vi har meldt pas på det område, er det, fordi vi mener, at KL-aftalen, som regeringen indgik, efter at folkeskoleforliget blev brudt i foråret, blev givet en alt for snæver økonomisk ramme, men nok så væsentligt også indholdsmæssigt for de forhandlinger, der har været ført.

Vi mener selvfølgelig også, det er vigtigt, at eleverne lærer noget, for nu at blive i statsministerens sprog. Vi vil også godt være med til at styrke fagligheden, styrke fagene dansk og matematik specielt for de små elever. Men jeg vil godt advare imod den tro, som regeringen meget har, nemlig at faglighed er det samme som, at eleverne bare skal have flere timer, de skal have flere prøver, og der skal helst være undervisning på flere niveauer. For os at se handler øget faglighed og det at styrke den enkelte elevs indlæring nok så meget om børnenes trivsel, ikke bare i skolen, men også uden for skolen, i skolefritidsordningerne og før de overhovedet påbegynder skolegangen, i daginstitutioner og også det, der sker i vores familier, hvor forældrene jo har et utrolig stort ansvar.

Vi mener, at udkommet af KL-aftalen, som det er vores opfattelse også vil kunne genfindes i det, der måtte kunne blive et forlig på folkeskolelovens område, er en højere grad af institutionalisering af børns hverdag, det er længere skoledage, det er større fleksibilitet for kommunerne til at indrette folkeskolen på en så omkostningseffektiv måde som overhovedet muligt i en tid, hvor kommunerne er stadig mere pressede, og det kan vi simpelt hen ikke lægge navn til. Det er ikke det, vi forstår ved en folkeskole, der er bedre end den skole, vi har i dag.

Og lad mig bare runde den del af min tale af med at sige, at vi ikke er modstandere af at gøre folkeskolen bedre, men så skal den også blive bedre. Og vi mener ikke, at man med KL-aftalen får en bedre folkeskole. Derfor ønsker vi ikke at deltage i de fortsatte forhandlinger om folkeskolen.

Kommunerne er økonomisk pressede i de her år. Det kan godt være, at statsministeren mener, at der er for meget klynk og klage i kommuner og amter, det var i hvert fald, hvad statsministeren sagde i tirsdags, men jeg mener, at det, hvis man ser på, hvad der bliver sagt fra kommunernes side, og hvad der bliver sagt fra statsministerens egne partifællers side, f.eks. af formanden for Kommunernes Landsforenings Børne- og Kulturudvalg, Bjarne Dahl, så ikke ligefrem er, fordi de synes, at livet er specielt muntert, ikke mindst med de mange løfter, som også re-